

SUBJEKTY OBRANNÉHO PLÁNOVANIA V KONTEXTE PLATNÉHO LEGISLATÍVNEHO RÁMCA

SUBJECTS OF DEFENSE PLANNING IN CONTEXT OF THE VALID LEGISLATIVE FRAMEWORK

Iveta NOVOTNÁ

ABSTRACT

Defence planning is one of the tools through which the Slovak Republic ensures the defence of the state and the fulfilment of international obligations in the field of defence. In the system of defence planning, as part of the security system of the Slovak Republic, ministries, other central state administration bodies and other state administration bodies with nationwide scope operate. Other entities that participate in defence planning are local self-government bodies, municipalities and higher territorial units, and selected legal entities and natural persons performing tasks of economic mobilization. These entities are responsible for defence planning in the Slovak Republic within the scope of competences established in the relevant legal regulations. For this reason, the author of the article deals with the issue of defence planning with a focus on subjects of defence planning in the current legislative framework.

Keywords: Defence planning, subjects of defence planning, legislative framework

ÚVOD

Slovenská republika (ďalej len „SR“), podobne ako iné štáty, s cieľom zaistenia svojej bezpečnosti a obrany v súčasnosti realizuje množstvo aktivít a využíva širokú škálu nástrojov. Ich výber vychádza z aktuálnej bezpečnostnej situácie v bližšom aj vzdialenejšom okolí SR, zo zmien v bezpečnostnom prostredí a tiež zo zmien v štruktúre bezpečnostných hrozieb a výziev. K tým aktuálnym, okrem vojenskej hrozby prameniacej z prebiehajúceho vojenského konfliktu na Ukrajine, patria najmä hybridné hrozby a asymetrické nevojenské bezpečnostné hrozby ako sú napríklad kybernetické útoky, dezinformačné kampane, terorizmus, vysoká proliferácia zbraní, nelegálna masová migrácia, občianske konflikty v zlyhávajúcich štátoch i celkové prehlbovanie nestability, neurčitosti a nepredvídateľnosti vývoja vo svete (Belan, 2016; Majchút, 2018; Jurčák a kol., 2020; Ivančík, 2022).

Jedným z najdôležitejších nástrojov, ktoré SR využíva na zaistenie svojej bezpečnosti a obrany a ochranu svojich občanov, je obranné plánovanie. V SR vychádza systém obranného plánovania zo zákona č. 319/2002 Z. z. Zákon o obrane Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obrane“).

Všeobecne možno uviesť, že obranné plánovanie predstavuje špecifický proces plánovania, prostredníctvom ktorého jednotlivé štáty alebo spoločenstvá štátov uskutočňujú svoju riadiacu a koordinačnú funkciu v rámci obrany slobody, nezávislosti, suverenity, územnej celistvosti, zásad demokratického systému štátu a pri ochrane života a majetku ich občanov. Cieľom obranného plánovania je zároveň zabezpečiť demokratickú kontrolu ozbrojených síl štátu, transparentné, účelné a efektívne využívanie zdrojov na obranu a vytvoriť podmienky na komplexné zapojenie všetkých rezortov a inštitúcií štátnej správy a samosprávy do procesov

prípravy obrany štátu (Tarcsi, 2012; Kelemen – Ivančík, 2012; Frühling, 2014; Školník – Belan, 2015; Jakobsson – Breitenbauch, 2020).

Obranné plánovanie ako komplexný, kontinuálny a cyklický proces je zamerané na vytváranie, rozvoj a udržiavanie požadovaných vojenských a nevojenských spôsobilostí a kapacít potrebných na zabezpečenie obrany štátu a plnenie jeho medzinárodných záväzkov v oblasti obrany. Obranné plánovanie sa zameriava na definovanie spôsobilostí, ktoré sú požadované pre plnenie stanovených operačných úloh pre všetky scenáre, vrátane vojny.

SR zabezpečuje svoju obranu v systéme kolektívnej obrany v rámci Severoatlantickej aliancie (ďalej len „NATO“) a vzájomnej obrany v rámci Európskej únie (ďalej len „EÚ“) v súlade s medzinárodnými záväzkami, ktoré jej vyplývajú predovšetkým z členstva v týchto organizáciách (Ivančík – Kelemen, 2012; Tarcsi, 2013). Obranné plánovanie zároveň neoddeliteľne súvisí s civilným núdzovým plánovaním, ktoré sa zaoberá najmä prípravou na riešenie a riešením krízových situácií nevojenského charakteru, a podporou činnosti ozbrojených síl (Kelemen – Ivančík, 2012; Školník – Belan, 2015).

Medzi základné pojmy obranného plánovania ako celku (uceleného systému) sa radia pojmy vymedzujúce a ozrejmujúce obsah, spôsob a účel usporiadania systému, vrátane procesov a postupov, ktorými v mechanizme fungovania systému obranného plánovania zodpovedné (určené) subjekty (ako garanti plnenia jednotlivých úloh) zabezpečujú realizáciu obranného plánovania.

Obranné plánovanie zároveň zahŕňa celý rad najrôznejších krokov a opatrení, od administratívnych, cez tvorbu legislatívy (zákonných a podzákonných právnych noriem), činností a postupov jednotlivých subjektov verejnej správy, až po fyzické činnosti a materiálne opatrenia, spočívajúce napríklad v budovaní objektov obrannej infraštruktúry (Kelemen – Ivančík, 2012, s. 64).

Vzhľadom na vyššie uvedené sa predmetnou problematikou zaoberá autorka príspevku, pričom sa primárne koncentruje na úlohy, miesta a kompetencie subjektov plniacich kľúčové úlohy v systéme obranného plánovania. Využíva pritom viaceré vedecké metódy a postupy, predovšetkým analyticko-syntetickú metódu, obsahovú a právnu analýzu, literárnu rešerš, metódu štúdia dokumentov a ďalšie, danej téme relevantné metódy. Zároveň pri skúmaní problematiky a spracovaní príspevku vychádza z príslušných legislatívnych noriem a právnych predpisov, ako aj z vedeckých prác domácich a zahraničných autorov.

1 SUBJETY OBRANNÉHO PLÁNOVANIA

SR aj prostredníctvom systému obranného plánovania, ktoré je súčasťou procesu plánovania obrany štátu, zabezpečuje obranu štátu a plnenie medzinárodných záväzkov v oblasti obrany. Obrana štátu má medzirezortný charakter.

V systéme obranného plánovania, v rámci bezpečnostného systému SR, pôsobia ministerstvá, ostatné ústredné orgány štátnej správy a ďalšie orgány štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou, ktoré v rozsahu svojej pôsobnosti zodpovedajú za obranné plánovanie v SR. Ďalšími subjektami, ktoré sa podieľajú na obrannom plánovaní sú miestne orgány štátnej správy, obce a vyššie územné celky a vybrané právnické osoby a fyzické osoby plniace úlohy hospodárskej mobilizácie.

Uvedené subjekty v systéme obranného plánovania kooperujú, pričom koordináciu obranného plánovania vykonáva Ministerstvo obrany SR (ďalej len „MO SR“) a Výbor Bezpečnostnej rady SR pre obranné plánovanie, ktoré sa na koordinácii plnenia úloh ministerstiev podieľa.

Subjektami obranného plánovania v SR sú viaceré orgány štátnej správy, samosprávy a ďalšie inštitúcie, ktoré vstupujú do procesu obranného plánovania vo všetkých jeho fázach a na jednotlivých úrovniach. Za prípravu SR na obranu a obranné plánovanie v rozsahu svojej pôsobnosti podľa zákona o obrane a ďalších zákonov tak zodpovedajú napríklad vláda SR, Národná rada SR, prezident SR, Bezpečnostná rada SR a jej výbor pre obranné plánovanie, ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy (napr. Úrad vlády SR, Štátne hmotné rezervy SR), krajské a obvodné úrady, úrady vojenskej správy, samosprávne kraje a obce.

Tieto subjekty obranného plánovania na národnej úrovni zodpovedajú za plnenie zákonných povinností v rozsahu svojej pôsobnosti a túto skutočnosť odzrkadľujú napríklad aj príjmy a výdavky ustanovené v jednotlivých štátnych rozpočtoch na dané roky. Rozpočet verejnej správy sa člení na programy, podprogramy a projekty (Jirásková, 2022; Frianová, 2023).

Pre efektívnu kooperáciu subjektov v procese obranného plánovania je nevyhnutné plnenie si ich zákonných povinností a úloh, vrátane plnenia si povinností a úloh subjektov kontrolného mechanizmu.

Za obranu štátu zodpovedá vláda SR, pričom na tvorbe a realizácii obrannej politiky sa podieľajú aj Národná rada SR, prezident SR, orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, súdy, prokuratúra, právnické a fyzické osoby.

2 ZÁKLADNÝ LEGISLATÍVNY RÁMEC OBRANNÉHO PLÁNOVANIA

Legislatívny rámec obranného plánovania tvoria všeobecne záväzné právne predpisy (Ústava SR, ústavné zákony, zákony, nariadenia vlády SR, vyhlášky a opatrenia ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska) a interné normatívne akty. Právna úprava – právne predpisy, disponujú záväznosťou, ustanovujú (určujú) aj právny rámec (rozsah a obsah) právnych vzťahov, vrátane práv a povinností dotknutých subjektov.

Základnou platformou pre vymedzenie subjektov obranného plánovania sú najmä všeobecne záväzné právne predpisy, ktorými sú:

- ústavný zákon č. 227/2002 Z. z. Ústavný zákon o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon č. 227/2002 Z. z.“),
- zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácií ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy“),
- zákon č. 319/2002 Z. z. Zákon o obrane Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obrane“),
- zákon č. 387/2002 Z. z. o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 387/2002 Z. z.“),
- zákon č. 179/2011 Z. z. o hospodárskej mobilizácii a o zmene a doplnení zákona č. 387/2002 Z. z. o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 110/2004 Z. z. Zákon o fungovaní Bezpečnostnej rady Slovenskej republiky v čase mieru v znení neskorších predpisov a

- zákon o štátnom rozpočte (aktuálne pre rok 2024 je to zákon č. 534/2023 Z. z. Zákon o štátnom rozpočte na rok 2024).

3 SUBJEKTY OBRANNÉHO PLÁNOVANIA PODĽA ZÁKONA O OBRANE

Podľa zákona o obrane v systéme obrany štátu pôsobia a kooperujú viaceré subjekty, ktoré prostredníctvom usporiadaného súboru prvkov, opatrení a ich vzájomných väzieb v systéme obrany štátu zabezpečujú prípravu, riadenie a plnenie úloh obrany štátu. Ide o vládu SR, Národnú radu SR, prezidenta SR, ministerstvá, ostatné ústredné orgány štátnej správy, ďalšie orgány štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou, miestne orgány štátnej správy, obce a vyššie územné celky. Súdny, prokuratúra, iné právnické osoby, fyzické osoby oprávnené na podnikanie a fyzické osoby zabezpečujú prípravu na plnenie úloh obrany štátu a ich plnenie (§ 2 ods. 5 zákona o obrane).

V plánovaní obrany štátu zodpovedajú za prípravu na plnenie úloh obrany štátu a plnenie úloh vyplývajúcich zo schválených dlhodobých, strednodobých a krátkodobých plánov obranného plánovania v rozsahu svojej pôsobnosti ministerstvá, ostatné ústredné orgány štátnej správy, ďalšie orgány štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou, miestne orgány štátnej správy, obce a vyššie územné celky (§ 25 ods. 11 zákona o obrane).

Jednou z domén obranného plánovania je plánovanie podpory obrany štátu. Podľa § 26 ods. 1 a 7 zákona o obrane podpora obrany štátu tvorí

- obranná infraštruktúra - jej udržiavanie a rozvoj,
- dodávky tovarov a štátnych hmotných rezerv,
- služby a činnosti poskytované ozbrojeným silám na zabezpečenie obrany štátu a
- výskum a vývoj zameraný na zabezpečenie obrany štátu.
- výdavky na podporu obrany štátu sa uhrádzajú zo štátneho rozpočtu.

Príprava a rozvoj podpory obrany štátu sa zabezpečujú podľa potrieb obrany štátu na základe dlhodobého, strednodobého a krátkodobého plánu, ktoré vypracúva MO SR v procese obranného plánovania, a to v súčinnosti s ďalšími ministerstvami, ostatnými ústrednými orgánmi štátnej správy, ďalšími orgánmi štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou, miestnymi orgánmi štátnej správy, obcami a vyššími územnými celkami.

Podľa § 4 zákona o obrane Národná rada SR na úseku obrany štátu, okrem rozhodovania o základných otázkach bezpečnosti a obrany štátu a vykonávania kontroly plnenia úloh bezpečnosti a obrany štátu, schvaľuje základné koncepcie bezpečnosti a obrany štátu a zásadné strategické dokumenty a rozvojové programy a plány v oblasti bezpečnosti a obrany štátu, ktoré jej predloží vláda.

V súvislosti s riadením a plnením úloh na úseku obrany štátu sú dôležité aj ustanovenia § 6 zákona o obrane, v zmysle ktorých vláda SR v rámci svojej pôsobnosti na úseku obrany štátu disponuje množstvom kompetencií, práv a povinností (o. i.):

- riadi proces plánovania obrany štátu podľa § 25 zákona o obrane (obranné plánovanie, plánovanie použitia ozbrojených síl na účely obrany štátu, plánovanie mobilizácie ozbrojených síl, plánovanie hospodárskej mobilizácie na účely obrany štátu podľa zákona č. 179/2011 Z. z. o hospodárskej mobilizácii a o zmene a doplnení zákona č. 387/2002 Z. z. o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu v znení neskorších predpisov) a schvaľuje smernicu o plánovaní obrany štátu,

ktorá upravuje najmä súbor dokumentácie plánovania obrany štátu, organizáciu a podrobnosti jeho prípravy,

- schvaľuje koncepciu bezpečnostného systému štátu a koncepciu systému obrany štátu a ďalšie koncepčné dokumenty v oblasti bezpečnosti a obrany štátu, rozvojové programy a plány v oblasti bezpečnosti a obrany štátu, hodnotiace dokumenty, plán prípravy ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, ďalších orgánov štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou a miestnych orgánov štátnej správy (ako plán prípravy orgánov štátnej správy) a Národný systém reakcie na krízové situácie,
- predkladá Národnej rade SR návrhy základných koncepcií bezpečnosti a obrany štátu a návrhy zásadných strategických dokumentov a rozvojových programov a plánov v oblasti bezpečnosti a obrany štátu (ktoré Národná rada SR podľa § 4 písm. b) zákona o obrane schvaľuje).

4 MO SR AKO SUBJEKT OBRANNÉHO PLÁNOVANIA

Činnosť MO SR, ako ústredného orgánu štátnej správy SR na úseku obrany SR, upravuje Zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy. Tento zákon ustanovuje, že MO SR je ústredným orgánom štátnej správy pre:

- a) riadenie a kontrolu obrany SR,
- b) výstavbu, riadenie a kontrolu ozbrojených síl,
- c) koordináciu činností a kontrolu orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy a iných právnických osôb pri príprave na obranu SR,
- d) koordináciu obranného plánovania,
- e) zabezpečenie nedotknuteľnosti vzdušného priestoru SR,
- f) koordináciu vojenskej letovej premávky s civilnou letovou premávkou,
- g) vojenské spravodajstvo,
- h) civilnú službu.

Mechanizmus obranného plánovania na MO SR má rovnakú štruktúru ako obranné plánovanie na úrovni SR. Prebieha v troch základných fázach, od strategicko-politickej (dlhodobá), cez programovú (strednodobá) až po rozpočtovaciu fázu (krátkodobá), čím sa vytvára proces, na začiatku ktorého je definovanie požiadaviek pre obranu a výstupom je realizácia zadaných požiadaviek formou verejných obstarávaní. Obranné plánovanie je zamerané na prípravu a zabezpečenie požadovaných kapacít a schopností ozbrojených síl a podpory obrany štátu.

V roku 2021 bola spracovaná Metodika obranného plánovania, ktorá usmerňuje a procesne riadi proces obranného plánovania v rezorte MO SR. Snahou a cieľom metodiky je skvalitnenie a zefektívnenie procesov obranného plánovania v rezorte MO SR prostredníctvom funkčného prepojenia plánovania, realizácie, kontroly a hodnotenia dlhodobých, strednodobých a krátkodobých cieľov. Metodika obranného plánovania nahrádza Komplexnú metodiku obranného plánovania a Optimalizáciu systému obranného plánovania.

V roku 2022 bola schválená Smernica ministra obrany Slovenskej republiky pre obranné plánovanie na roky 2024 až 2029. Na základe Metodiky obranného plánovania a Smernice ministra obrany Slovenskej republiky pre obranné plánovanie na roky 2024 až 2029 bolo vydané Usmernenie pre programovanie na roky 2025 až 2030, ktoré usmerňuje a upravuje postupy a pravidlá pri spracovávaní a predkladaní požiadaviek pri programovaní a tvorbe Programového plánu rezortu ministerstva obrany na roky 2025 až 2027 s výhľadom programu Rozvoj obrany do roku 2030.

Rezortnými programami sú v súlade s programovou štruktúrou program Obrana a program Rozvoj obrany. K medzirezortným programom a podprogramom patria: podpora obrany, hospodárska mobilizácia, oficiálna rozvojová pomoc – MO SR, účasť civilných expertov na aktivitách krízového manažmentu mimo územia SR a druhá etapa implementácie medzinárodných zdravotníckych predpisov Svetovej zdravotníckej organizácie v SR.

MO SR na úseku obrany štátu (o.i.) podľa § 7 písm. c) zákona o obrane v súvislosti so strategickými, koncepcnými a plánovacími dokumentami riadi prípravu a predkladá vláde SR:

- návrh základnej koncepcie obrany štátu, Obrannej stratégie SR, Vojenskej stratégie SR a ďalších zásadných strategických dokumentov,
- návrh koncepcie systému obrany štátu a ďalších koncepcných dokumentov,
- návrh rozvojových programov a plánov a návrh hodnotiacich dokumentov a
- návrh Národného systému reakcie na krízové situácie, ktorý sa predkladá spolu s Ministerstvom vnútra SR.

ZÁVER

Zákon o obrane v § 2 upravuje (ustanovuje) obranu štátu, systém obrany štátu a riadenie obrany štátu, pričom pojmy „obrana štátu“ a „systém obrany štátu“ boli zákonom č. 306/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 319/2002 Z. z. o obrane Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, upravené a doplnené. Vymedzenie pojmu „riadenie obrany štátu“ bolo novo ustanovené až uvedeným zákonom. Uvedeným zákonom boli ustanovené jednotlivé fázy plánovania, pričom pojmy strategické, programové a operačné plánovanie nahradili pojmy „spracúvanie dlhodobých, strednodobých a krátkodobých plánov“.

Predchádzajúca platná právna úprava, platná do 1. 2. 2002 ustanovovala obranné plánovanie ako súčasť procesu plánovania, prostredníctvom ktorého štát realizuje svoju riadiacu a koordinačnú funkciu pri vytváraní, udržiavaní a používaní nevyhnutných obranných kapacít na zabezpečenie obrany štátu a ako súhrn činností, ktorých prostredníctvom príslušné štátne orgány vytvárajú krátkodobé, strednodobé a dlhodobé plány zabezpečenia úloh obrany štátu a určujú povinnosti subjektom zabezpečujúcim plnenie týchto úloh.

Právnu úpravu uvedených pojmov, najmä k naplneniu ich obsahu a aplikácii (napr. zabezpečenie prípravy, riadenie a plnenie úloh obrany štátu), je potrebné posudzovať v súvislosti s právnou úpravou ďalších ustanovení zákona o obrane, ale aj iných zákonov, upravujúcich priamo alebo nepriamo oblasť bezpečnosti. Predovšetkým je potrebné ju posudzovať vo vzťahu ku koordinácii všetkých dotknutých subjektov bezpečnostného systému, ktorý predstavuje dôležitý nástroj na plnenie úloh v oblasti zaisťovania bezpečnosti a obrany štátu.

Zohľadňujúc uvedenú skutočnosť, je pre systém obranného plánovania a jeho právnu úpravu nevyhnutné posudzovanie v širšom kontexte riadiacich a koordinačných činností orgánov verejnej správy (nielen štátnej správy), ktoré im (ako oprávneným a povinným) vyplývajú z ich pôsobnosti a ktorými v rámci svojich kompetencií disponujú v súlade s ustanoveniami zákona o obrane a inými právnymi predpismi. Takýmto iným, všeobecne záväzným právnym predpisom je i zákon o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, ktorý v § 12 ustanovuje, že MO SR je ústredný orgán štátnej správy, (o. i.) pre riadenie a kontrolu obrany SR a výstavbu, riadenie a kontrolu ozbrojených síl SR.

Vo vzťahu k obrannému plánovaniu ustanovenie § 12 zákona o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy ustanovuje, že MO SR je ústredný orgán štátnej správy pre koordináciu obranného plánovania.

Snahy o korektné zaradenie a definovanie obranného plánovania sú aj z tvorby právnej úpravy (z jednotlivých noviel zákona o obrane) zjavné.

Za implementáciu obrannej stratégie zodpovedá vláda SR, jednotlivé ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy zabezpečujú jej implementáciu vo svojej pôsobnosti.

Obranná stratégia SR v súvislosti s jej implementáciou deklaruje, že implementáciu „podporia ústavné orgány aj zodpovedným financovaním obrany a efektívnym využitím zdrojov na dosahovanie cieľov na právnu úpravu ich vzájomných vzťahov (súlad)“ (Obranná stratégia SR, 2021, s. 14).

Nemenej dôležitá v komplexnom prístupe k zabezpečovaniu obrany štátu, vrátane obranného plánovania, je aj realizácia navrhovaných opatrení v rámci pôsobnosti jednotlivých subjektov – vlády SR, MO SR a ďalších ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, ďalších orgánov štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou, okresných úradov, obcí a vyšších územných celkov.

V súvislosti s riadením a plnením úloh na úseku obrany štátu v zmysle zákona o obrane vláda SR a ústredné orgány štátnej správy v rámci svojej pôsobnosti na úseku obrany štátu disponujú množstvom kompetencií, práv a povinností.

Uvedené subjekty v systéme obranného plánovania kooperujú, pričom koordináciu obranného plánovania vykonáva MO SR a Výbor Bezpečnostnej rady SR pre obranné plánovanie, ktoré sa na koordinácii plnenia úloh ministerstiev podieľa.

Právna úprava systému obranného plánovania, vrátane rozsahu pôsobnosti subjektov obranného plánovania a ich vzájomných vzťahov, v ktorých, ako garanti plnenia povinností a úloh zabezpečujú v procesoch obranného plánovania nielen obranné plánovanie ale aj obranschopnosť SR, výrazným spôsobom ovplyvňuje procesy a postupy v systéme obranného plánovania, vrátane výstupov, čím ovplyvňuje aj kvalitu obranného plánovania v SR.

Na základe analýzy, syntézy a komparácie vyššie uvedených informácií je možné konštatovať, že k obrannému plánovaniu SR je potrebné pristupovať nielen ako k uzavretému systému (systému obranného plánovania pre zabezpečenie požiadaviek Ozbroyených síl SR), ale aj vo vzťahu k jednotlivým subjektom, t. j. orgánom štátnej správy, ktoré v systéme obranného plánovania kooperujú a disponujú v rámci svojej pôsobnosti povinnosťami, plnením ktorých sa podieľajú na zabezpečovaní obranného plánovania, a teda aj na zabezpečovaní obrany SR. Obranné plánovanie zároveň vnímame ako neoddeliteľnú súčasť bezpečnostného systému SR.

ZOZNAM BIBLIOGRAFICKÝCH ODKAZOV

- BELAN, L. 2016. Vlastnosti bezpečnosti. In *Národná a medzinárodná bezpečnosť 2016 – zborník vedeckých a odborných prác z medzinárodnej vedeckej konferencie*. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, 2016, s. 31-37. ISBN 978-80-8040-534-2.
- FRIANOVÁ, V. 2023. Plánovanie podpory obrany Slovenskej republiky. In *Národná a medzinárodná bezpečnosť 2023 – zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie*. Liptovský Mikuláš: Akadémia ozbrojených síl generála M. R. Štefánika, 2023,

- FRÜHLING, S. 2014. *Defence Planning and Uncertainty*. Abingdon : Routledge, 2014. 252 s. ISBN 978-1-317-81784-0.
- IVANČÍK, R. – KELEMEN, M. 2012. Obranné plánovanie – nástroj obrannej a bezpečnostnej politiky štátu. In *Košická bezpečnostná revue*, 2012, roč. 2, č. 1, s. 14-20. ISSN 1338-4244.
- IVANČÍK, R. 2022: *Bezpečnosť. Teoreticko-metodologické východiská*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2022. 239 s. ISBN 978-80-7380-873-0.
- JAKOBSSON, A. K. – BREITENBAUCH, H. 2020. *Defence Planning as Strategic Fact*. Abingdon : Routledge, 2020. 156 s. ISBN 978-0-007-3217-7.
- JIRÁSKOVÁ, S. 2022. *Ekonomika obrany. Vybrané kapitoly*. Liptovský Mikuláš : Akadémia ozbrojených síl generála M. R. Štefánika, 2022. 326 s. ISBN 978-80-8040-627-1.
- JURČÁK, V. a kol. 2020. *Teoretické prístupy k skúmaniu bezpečnosti*. Ostrava: Key Publishing, 2021, 133 s. ISBN 978-80-7418-358-4.
- KELEMEN, M. – IVANČÍK, R. 2012. *Obranné plánovanie a výdavky na obranu: súčasť krízového plánovania štátu*. Košice : Vysoká škola bezpečnostného manažérstva v Košiciach, 2012. 207 s. ISBN 978-80-89282-77-7.
- MAJCHÚT, I. 2018: Súčasný bezpečnostný aspekt. In *Národná a medzinárodná bezpečnosť 2018 – zborník vedeckých a odborných prác z medzinárodnej vedeckej konferencie*. Liptovský Mikuláš : Akadémia ozbrojených síl generála Milana Rastislava Štefánika, s. 233-241. ISBN 978-80-8040-568-7.
- ŠKOLNÍK, M. – BELAN, L. 2015. *Základy plánovania a projektovania v systéme obrany a bezpečnosti Slovenskej republiky*. Liptovský Mikuláš : Akadémia ozbrojených síl generála M. R. Štefánika, 2015. ISBN: 978-80-8040-522-9.
- TARCSI, G. 2012. Analýza vybraných procesov obranného plánovania v rezorte obrany SR. In *Bezpečné Slovensko a Európska Únia 2012 – zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie*. Košice : Vysoká škola bezpečnostného manažérstva, 2012. s. 510-516. ISBN 978-80-89282-82-1.
- TARCSI, G. 2013. Obranné plánovanie v kontexte bezpečnostného systému štátu. In *Národná a medzinárodná bezpečnosť 2013 – zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie*. Liptovský Mikuláš : Akadémia ozbrojených síl generála M. R. Štefánika, 2013, s. 466-475. ISBN 978-80-8040-475-8.

ZÁKONY A STRATÉGIE

Ústavný zákon č. 227/2002 Z. z. Ústavný zákon o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácií ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 319/2002 Z. z. Zákon o obrane Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 387/2002 Z. z. o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 179/2011 Z. z. o hospodárskej mobilizácii a o zmene a doplnení zákona č. 387/2002 Z. z. o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 110/2004 Z. z. Zákon o fungovaní Bezpečnostnej rady Slovenskej republiky v čase mieru v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 534/2023 Z. z. Zákon o štátnom rozpočte na rok 2024.

Biela kniha o obrane SR (2016).

Bezpečnostná stratégia (2021).

Obranná stratégia (2021).

Vojenská stratégia (2021).

Návrh dlhodobého plánu rozvoja obrany s dôrazom na výstavbu a rozvoj ozbrojených síl SR s výhľadom do roku 2030.

INTERNETOVÉ STRÁNKY

<www.epi.sk>

<www.slov-lex.sk>

<www.mosr.sk>

JUDr. Iveta NOVOTNÁ
Externý doktorand
Katedra bezpečnosti a obrany
Akadémia ozbrojených síl generála M. R. Štefánika
Demänová 393, 031 01, Liptovský Mikuláš
iveta.novotna3@gmail.com